

POSTANOWIENIE

Dnia 28 marca 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Błaszczyk

w sprawie **P. P.**

skazanego z art. 14 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. i inne
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 28 marca 2023 r., w trybie art. 535 § 3 k.p.k.,

kasacji, wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku Sądu Apelacyjnego w Poznaniu

z dnia 13 października 2022 r., sygn. akt II AKa 11/22

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Okręgowego Zielonej Górze

z dnia 25 października 2021 r., sygn. akt II K 197/20,

p o s t a n o w i ł:

1. **oddalić kasację jako oczywiście bezzasadną;**
2. **zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz adw. P. K., Kancelaria Adwokacka w Z., kwotę 738 zł (siedemset trzydzieści osiem), w tym 23 % VAT, tytułem zwrotu kosztów zastępstwa adwokackiego w postępowaniu kasacyjnym;**
3. **zwolnić skazanego z kosztów sądowych postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

P. P. został oskarżony o to, że:

1. w dniu 6 maja 2020 r. w Ż., w województwie [...], po uprzednim wyłamaniu zamka w drzwiach w sklepie i pracowni złotniczej przy ul. [...], usiłował dokonać zaboru w celu przywłaszczenia 6 palet z zawartością wyrobów jubilerskich w postaci kolczyków, pierścionków, wisiorków i

łańcuszków, o łącznej wartości 250.474 zł, jednakże zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na interwencję pokrzywdzonej E. J. i innych dwóch kobiet, działając na szkodę E. J. , przy czym zarzucanego czynu dopuścił się będąc uprzednio skazanym w warunkach określonych w art. 64 § 1 k.k. i w ciągu pięciu lat po odbyciu łącznie co najmniej I roku kary pozbawienia wolności za popełnienie przestępstwa kradzieży z włamaniem,

tj. o czyn z art.13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art.64 § 2 k.k.

2. w dniu 24 maja 2020 r. w I., w województwie [...], po uprzednim wybiciu szyby w drzwiach marketu D. uszkadzając mienie o wartości 1200zł, dokonał zaboru w celu przywłaszczenia 10 sztuk butelek wódki o łącznej wartości 327,90 zł, działając na szkodę marketu D. w I., przy czym zarzucanego czynu dopuścił się będąc uprzednio skazanym w warunkach określonych w art. 64 § 1 k.k. i w ciągu pięciu lat po odbyciu łącznie co najmniej 1 roku kary pozbawienia wolności za popełnienie przestępstwa kradzieży z włamaniem,

tj. o czyn z art. 279 § 1 k.k. i art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k.

3. w dniu 24 maja 2020 r. w I., w województwie [...], dokonał uszkodzenia nieoznakowanego radiowozu K. o nr rej. [...] poprzez rzucenie cegłą powodując wybicie szyby przedniej, uszkodzenie powłoki lakierniczej pokrywy silnika oraz uszkodzenia powłoki lakierniczej przedniego zderzaka, powodując straty w łącznej kwocie 1500 zł na szkodę Komendy Wojewódzkiej Policji w G., przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się w ciągu pięciu lat po odbyciu, co najmniej sześciu miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne,

tj. o czyn z art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

4. w dniu 26 maja 2020 r. w I., G., na różnych drogach powiatu [...] oraz na terenie znajdujących w pobliżu [...] kompleksów leśnych, w województwie [...], działając wspólnie i w porozumieniu z G. K., A. P. i K. D. , pozbawił wolności A. C., które łączyło się ze szczególnym udręczeniem pokrzywdzonego, w ten sposób, że zmusił go do zajęcia miejsca w samochodzie M., gdzie przetrzymywał go wbrew jego woli, stosując wobec

niego przemoc polegającą na zadawaniu ciosów i przecinaniu skóry na rękach i nogach nożem do tapet i nożem o długości ostrza około 20 cm, uderzaniu metalowym kluczem do kół i łomem po całym ciele, uderzaniu pięściami i otwartą ręką po całym ciele oraz duszeniu, w wyniku czego pokrzywdzony doznał obrażeń ciała w postaci podbiegnięcia krwawego pod lewym okiem, otarć naskórka na twarzy, rozcięć naskórka na rękach i nogach, podbiegnięć krwawych i zaczerwienienia na lewej nodze, które spowodowały naruszenie czynności narządu ciała na okres nie dłuższy niż 7 dni, oraz wielokrotnie groził pokrzywdzonemu pozbawieniem życia i uszkodzeniem ciała, działając na szkodę A. C., przy czym zarzucanego czynu dopuścił się będąc uprzednio skazanym w warunkach określonych w art. 64 § 1 k.k. i w ciągu pięciu lat po odbyciu łącznie co najmniej 1 roku kary pozbawienia wolności za popełnienie umyślnego przestępstwa,

tj. o czyn z art.189 § 1 i 3 k.k. i art.157 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k.

Wyrokiem z dnia 25 października 2021 r. Sąd Okręgowy w Zielonej Górze, sygn. akt II K 197/20, uznał P. P. za winnego popełnienia czynów opisanych w pkt I części wstępnej wyroku, tj. popełnienia przestępstwa z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. i za to na podstawie art. 14 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. wymierzył mu karę 1 roku 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz na podstawie art. 33 § 2 k.k. grzywnę w wymiarze 50 stawek dziennych po 100 zł, uznał za winnego czynu opisanego w pkt II części wstępnej wyroku tj. popełnienia przestępstw z art. 279 § 1 k.k. i art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 1 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. i za to na podstawie art.279 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. wymierzył mu karę 1 roku 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz na podstawie art.33 § 2 k.k. grzywnę w wymiarze 50 stawek dziennych po 100 zł, uznał za winnego czynu opisanego w pkt III części wstępnej wyroku, tj. popełnienia przestępstw z art. 288 § 1 k.k. w zw. z art.64 § 1 k.k. i za to na podstawie art.288 § 1 k.k. wymierzył mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności. Ponadto uniewinnił P. P. od popełniania zarzucanego mu czynu opisanego w pkt IV części wstępnej wyroku. Jednocześnie na podstawie art. 85 k.k., art. 86 § 1 i 2 k.k. połączył orzeczone kary pozbawienia wolności oraz kary

grzywny i w ich miejsce wymierzył mu karę łączną 2 lat 8 miesięcy pozbawienia wolności oraz łączną karę grzywny w wymiarze 100 stawek dziennych po 100 zł., jak również orzekł obowiązek naprawienia szkody na rzecz pokrzywdzonych oraz zwolnił od zapłaty kosztów sądowych, w tym opłaty.

Po rozpoznaniu apelacji obrońcy oskarżonego wyrokiem z dnia 13 października 2022 roku Sąd Apelacyjny w Poznaniu, sygn. akt II AKa 11/22, utrzymał zaskarżony wyrok w mocy.

Kasację od tego orzeczenia wniósł obrońca skazanego zarzucając rażące naruszenie prawa procesowego mające istotny wpływ na treść orzeczenia polegające na obrazie:

- art. 433 § 2 k.p.k. w zw. z art. 457 § 3 k.k. poprzez brak ustosunkowania się do wszystkich aspektów podniesionych w apelacji w odniesieniu do wykładni art. 64 § 2 k.k. oraz spełnienia przesłanki uprzedniej karalności z art. 64 § 1 k.k. przez oskarżanego P. P. oraz, co do zastosowanej represji karnej - w odniesieniu do zarzutu rażącej niewspółmierności kary łącznej i kar jednostkowych,
- rażącego naruszenie prawa materialnego, tj. art. 64 § 2 k.k., mające istotny wpływ na treść rozstrzygnięcia, poprzez nieprawidłową wykładnię polegającą na ustaleniu, że oskarżony P. P. działał w warunkach art. 64 § 2 k.k. oraz był skazany w warunkach recydywy zwykłej, w sytuacji, gdy wyrokiem Sądu Okręgowego w Z. w sprawie VII Ka [...] doszło do wyeliminowania art. 64 § 1 k.k. z podstawy wymiaru kary nałożonej na oskarżonego w związku z ustaleniem sprawstwa i winy czynu z art. 279 § 1 k.k. w wyroku Sądu Rejonowego w Ż. z dnia 24 lutego 2017 r., sygn. akt II K [...].

Stawiając powyższe zarzuty obrońca wniósł o uchylenie wyroku w pkt 1 w stosunku do oskarżonego P. P. oraz przekazanie sprawy Sądowi Apelacyjnemu w Poznaniu do ponownego rozpoznania.

Prokurator Prokuratury Okręgowej w Zielonej Górze w pisemnej odpowiedzi na kasację wniósł o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja okazała się bezzasadna w stopniu oczywistym, co umożliwiło jej oddalenie na posiedzeniu bez udziału stron (art. 535 § 3 k.p.k.).

Skarżący po raz kolejny podważa trafność uznania, że skazany działał w warunkach art. 64 § 2 k.k., a także ustalenia, że był skazany w warunkach recydywy specjalnej zwykłej, podczas gdy w wyniku kontroli apelacyjnej doszło w wyeliminowania art. 64 § 1 k.k. z podstawy wymiaru kary nałożonej na oskarżonego w sprawie Sądu Okręgowego w Z. o w sygn. akt VII Ka [...]. W istocie, jak wynika z załączonej do akt sprawy dokumentacji, wyrokiem z dnia 24 lutego 2017r. Sąd Rejonowy w Ż. w sprawie II K [...] (k. 372-372, t. II) uznał P. P. między innymi za winnego dokonania dwóch czynów wyczerpujących dyspozycję art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. z tym ustaleniem, że czynów tych dopuścił się w warunkach art. 91 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. wymierzył mu karę łączną 2 lat pozbawienia wolności. Jednocześnie uznał go winnym dokonania także czynów z art. 223 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i wymierzył mu karę 2 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności oraz z art. 226 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i wymierzył mu karę 5 miesięcy pozbawienia wolności. Następnie w/w kary połączył i wymierzył mu karę łączną 3 lat 6 miesięcy pozbawienia wolności. W wyniku wniesionej apelacji Sąd Okręgowy w Z. wyrokiem z dnia 18 lipca 2017 r. w sprawie VII Ka [...] (k. 374, t. II) zmienił zaskarżony wyrok między innymi poprzez wyeliminowanie art.64 § 1 k.k. z podstaw wymiaru kary pozbawienia wolności orzeczonej wobec P. P. za czyny z art. 279 § 1 k.k..

Sąd odwoławczy zmieniając wyrok wobec P. P. nie dokonał eliminacji art. 64 § 1 k.k., ani z opisu czynu, za który został skazany P. P. , jak również z podstawy skazania, a zatem należy uznać, że zarzucanych czynów z art. 279 § 1 k.k. w sprawie II K [...] P. P. dokonał w ramach powrotu do przestępstwa określonych w art. 64 § 1 k.k..

Orzeczoną przedmiotowym wyrokiem karę pozbawienia wolności P. P. odbył w okresie od 24 listopada 2016 r. do 22 listopada 2019 r. (k. 372-373, t. II).

Kolejnych przestępstw kradzieży z włamaniem P. P. dokonał w dniu 6 maja 2020 r. i 24 maja 2020 r., a zatem w ciągu 5 lat po odbyciu kary pozbawienia wolności będąc uprzednio skazanym w warunkach art.64 § 1 k.k.. Dlatego orzekając w sprawie II K 197/20 Sąd Okręgowy w Zielonej Górze w wyroku z dnia 25 października 2021 r. zasadnie przypisał P. P. działanie w ramach powrotu do przestępstwa określonego w art.64 § 2 k.k..

Sąd I instancji skazując P. P. wskazał, że działał on w ramach powrotu do przestępstwa określonego w art. 64 § 2 k.k. powołując się na wyrok z dnia 24 lutego 2017 r. Sądu Rejonowego w Ż. w sprawie II K [...] (k.372-372, t. II), którym został skazany z przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.. W wyniku apelacji z podstawy wymiaru kary z przedmiotowego wyroku wyeliminowano art. 64 § 1 k.k., ale nie został on wyeliminowany z podstawy skazania i opisu czynu przypisanego P. P. . Zatem zasadnie należy przyjąć, że P. P. zarzucanych przestępstw dokonał w warunkach art. 64 § 2 k.k.

Kwestia ta była zresztą przedmiotem analizy Sądu I instancji, jak i Sądu odwoławczego, które w uzasadnieniach wskazały jednoznacznie, że podstawa skazania nie jest tożsama z podstawą wymiaru kary, co jakkolwiek zostało zauważone przez autora kasacji, jednakże z tego faktu wyciągnął on odmienne wnioski niż orzekające w sprawie Sądy.

Podsumowując powyższe rozważania stwierdzić należy, że kasacja jest nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia o bardzo rygorystycznych uwarunkowaniach formalnych co do rodzaju i konstrukcji zarzutów kasacyjnych. W żadnym razie nie jest wystarczającym do uwzględnienia kasacji oparcie się przez jej autora na prezentacji własnych ocen materiału dowodowego i własnych wniosków z tych ocen płynących, bez wykazania uchybień - i to rażących - w procedowaniu bądź rozumowaniu sądu odwoławczego, które w dodatku mogły mieć istotny wpływ na treść orzeczenia (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 29 czerwca 2017 r., sygn. akt III KK 265/17, baza orzeczeń Supremus).

W tym stanie rzeczy trzeba stwierdzić, że obrońca skazanego we wniesionej kasacji w stopniu oczywistym nie wykazał, aby zaskarżony wyrok dotknięty był nie tylko rażącym, ale jakimkolwiek naruszeniem prawa. Konsekwencją tej oceny było oddalenie kasacji w formule kwalifikowanej - jako oczywiście bezzasadnej.

Zasadnym było zwolnienie skazanego z kosztów sądowych za postępowanie kasacyjne i zasądzenie od Skarbu Państwa opłaty na rzecz obrońcy z urzędu.

[SOP]

[ał]

